

Sangen om Det Kommunistiske Manifest

Melodi: René Giannini. Tekst: Allan E. Petersen, Furefolk

Gemt i bibliotekets magasiner lå du,
Strengt forbudt for børn, som også sex og øl og vin
- og svineri.
Jeg var 14, og jeg tog dig hjem.
Læste dig med angstens gru,
du var en magisk ven,
som ku gi' en bumset knægt
lidt mod som kampens mænd.

Så I må ha' en sang, I stolte, tapre folk,
I lyste vejen op, og kæmped' for en sag,
Som holder til i dag.
I var mange tusind armes tolk.
1848 var det vilde uro-år,
da kom Manifestet, og de tusind frø, det sår.

Vidt ud over jordens byer talte I,
I bredte buddet ud fra kyst til kyst
Langt over hav og bjergetop.
Gør jer fri af nød og slaveri!
Vi ka' få en verden selv helt uden sult og krig.
Vore drømme skal bestemme, gøre folket fri!

Paradis på jord var skriftens krav og ord
og lige nu og her, for
Vi har ventet længe nok på det vi tror:
verden uden konger og profit!
vi ka' leve, vi ka dele alting lige nu -
de, der skaber, kan snart leve gældfrit, trygt og frit.

Spør' vi vores egen lille ønske-fe:
Holder det i dag, i vores egen tid, nu alting ramler ned?
Vandt vi kampen, Paradis på jord?
Ku' den tages op og gro,
Og ku' den støves af?
Ku' den spøge lidt igen og gøre verden go'?

